

AK-29

Zvláštní příloha 18. Román na pokračování DAVOS, autoři Kačur, CHáb, pokračování JEDENÁCTÉ

Žena sáhla na svou kabelku. Dr.Mader zašel do restaurace, takže jí dopřál trochu času navíc. Dostatečně na to, aby se mohla domluvit.

„Pan Zbyszek jest ważne, że koperta została przekazana głównym strony,” řekla a v hlase jí zněla naléhavost. „Wiesz, że jeśli nie wywiąże się z zadania, zabiją ciebie.”

„Nie martw się pani, wiem, co robię. I nie rób tego w pierwszej kolejności.”

Sáhla do kabelky a podala mu obálku. S odporem se na ni podíval a pak si ji zastrčil do kapsy.

„Zwróć uwagę na nią. A teraz idź do dr. Mader.”

Polák jen mávl rukou a odloudal se ke dveřím restaurace.

Rozeběhla se zpátky k hotelu Berghof. Záleží na načasování. Mader každou chvíli vypadne z restaurace a bude se shánět po obálce. Těsně před hotelem jí zazvonil telefon, udýchaně ho zvedla ohlásila se nepřístupným – slyším - Zastavila se před dveřmi. – rozumím – Do očí se jí pomalu vloudila panika. – Ale – Zavřela je. – Samozřejmě, budu tam – Strčila telefon do kabelky a povolila si chvilku se zavřenýma očima, kdy se snažila improvizovat na téma bezradnost. Požadavky, které se před ní rýsovaly, dost razantně gumovaly z prostoru možnosti pro variace. Jeden čistý sek. Obrátila se a vyběhla na parkoviště, kde nasedla do černého Jaguáru. Na předním sedadle ležel příruční kufřík, stáhla ze sebe kabát a otočila klíčkem. Vstup pana Zbyszka do restaurace byl doprovázen mnoha doprovodnými jevy různé povahy, přičemž při otevírání dveří hrály hlavní part fenomény akustické, z nichž nejpatrnějším nebylo, jak by si mohl pomyslet mnohý čtenář, šumění restauračního provozu, nýbrž vše přehlušující zvuk dobře akcelerujícího motoru, který, doprovázen Dopplerovým efektem, pomalu zanikal v dáli, do níž nám bude bohužel ještě dáno popatřit, ale samozřejmě, že vizuální vjemy zde také měly svoji roli a nebylo jich málo a to už vůbec nemluvím o mnohých duchovních souvislostech, které by mohly být zřejmé pouze velmi probudilému duchu, který se ale bohužel v restauraci nenácházel, ačkoli tam bylo mnoho méně probudilých jedinců, kteří si pod slovem Buddha mohli představit třeba buchta, byli-li by ovšem z Čech a to dr.Mader byl, ale než k němu Polák došel, musel projít kolem stolu, kde spolu zajímavě rozprávěli dva zřejmě němečtí známí a nám jejich konverzace připadla natolik zajímavá, že jsme se rozhodli ji zde zaznamenat, byť chápeme, že to může vzbudit mnohou nevoli u nejednoho čtenáře. Jednou z postav našeho paměťhodného rozhovoru byl profesor Werner a druhou jeho bývalý žák Steiner, kteří se čirou náhodou potkali právě v naší restauraci.

Personen: Professor Werner, Privatbeamter Steiner, sein gewesener Schuler.

Werner: Hier ist es sehr schön, nicht wahr?

Steiner: Heur ist auch ein schöner Sommer. Und hier ist es herrlich.

Werner: Die Schule haben Sie schon ein ganzes Jahr hinter sich und verdienen nun selbst Ihr Geld. Wie geht es Ihnen? Erzählen Sie!

Steiner: Ich danke, Herr Professor. Es geht mir ganz gut. Ich habe den ganzen Tag viel Arbeit, nur am Samstag nachmittag und am Sonntag habe ich frei. Das ist meine ganze freie Zeit.

Aber ich bin froh, das ich Arbeit habe..., ale bohužel ani pan Zbyszek ani dr.Mader neměli zájem ani čas věnovat větší pozornost tomuto pozoruhodnému rozhovoru, který spolu pochopitelně nevedl žádný profesor Werner ani jeho bývalý žák Steiner a kdyby to Polákovi došlo, možná by ani nedošel až ke stolku sousedícímu s místem, kde se neklidně napájel náš pražský myslitel a určitě by nenápadně neupustil obálku do otevřené cestovní tašky stojící vedle nablýskaných polobotek cizince, jehož jsme ještě neměli tu čest spatřit na našem jevišti.

„Zatrachtílá práce” zazní z nemytých úst. „ Ono se jim to řekne, jeviště. Jaké jeviště? Zmatek to je. Tady člověk neví, zda narazil na svinčik nebo rekvizitu. Kam to zamést, kam to kopnout? Udělejme si v tom pořádek. Tady, to je třeba Mader,” ruka nemytá popadne kýbl se špinavou vodou a smýkne jím po podlaze. „ tak a tohle Lukáček,” k Maderovi se přikutýlí piksla se saponátem. „Tohle by mohla být tajemná žena, tohle polák, Schnabe, kdo tam k sakru ještě je, počkat, jo Cháb a Nabokov, který není Nabokov, ale něco jiného,” ke kýblu